

The Power of Chesed: Megillat Rut

The Other Road: When Chesed Comes Up Short

1. סוטה יד.

Rabbi Samlai taught: With regard to the Torah, its beginning is an act of kindness and its end is an act of kindness. Its beginning is an act of kindness, as it is written: “And the Lord God made for Adam and for his wife garments of skin, and clothed them” (Genesis 3:21). And its end is an act of kindness, as it is written: “And he was buried in the valley in the land of Moab”

דרש רבי שמלאי: תורה תחלתה גמילות חסדים, וסופה גמילות חסדים. תחילתה גמילות חסדים — דכתיב: “ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם”, וסופה גמילות חסדים — דכתיב: “ויקבר אותו בג'”.

2. יבמות עט.

As for the Gibeonites, let us call them and appease them. Consequently, the verse states: “And the king called the Gibeonites and said to them...What shall I do for you, and with what shall I make atonement that you may bless the inheritance of the Lord? And the Gibeonites said to him: It is not a matter of silver or gold between us and Saul or his house; neither is it for us to put any man to death in Israel...Let seven men of his sons be delivered to us, and we will hang them up to the Lord...” (II Samuel 21:1–6). He tried to appease them in other ways, but they would not be appeased. David said: There are three distinguishing marks of this nation, the Jewish people. They are merciful, they are shamefaced, and they perform acts of kindness. They are merciful, as it is written: “And He will give you mercy, and have mercy upon you and multiply you” (Deuteronomy 13:18); They are shamefaced, as it is written: “And that His fear shall be upon your faces” (Exodus 20:17); They perform acts of kindness, as it is written: “For I have known him, to the end that he may command his children and his household after him, that they may keep the way of the Lord, to practice righteousness and justice” (Genesis 18:19), i.e., to perform acts of kindness. **Whoever has these three distinguishing marks is fit to cleave to this nation.**

“ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם. מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת ה'. ויאמרו לו הגבעונים אין לנו כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש וגו' יתן לנו שבועה אנשים מבניו והוקענום לה' וגו'”, פייסינהו ולא מפיפיוסו. אומר, שלשה סימנים יש באומה זו: הרחמנים, והביישנים, וגומלי חסדים. רחמנים — דכתיב: “ונתן לך רחמים ורחמך והרבך”. ביישנים — דכתיב: “בעבור תהיה יראתו על פניכם”. גומלי חסדים — דכתיב: “למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו וגו'”. כל שיש בו שלשה סימנים הללו — ראוי להדבק באומה זו.

3. בבא מציעא ל.

The Gemara cites a source for going beyond the letter of the law in the performance of mitzvot. As Rav Yosef taught in a *baraita* with regard to the verse: “And you shall teach them the statutes and the laws, and shall show them the path wherein they shall walk and the action that they must perform” (Exodus 18:20). The *baraita* parses the various directives in the verse. “And you shall teach them,” that is referring to the structure of their livelihood, i.e., teach the Jewish people trades so that they may earn a living; “the path,” that is referring to acts of kindness; “they shall walk,” that is referring to visiting the ill; “wherein,” that is referring to burial; “and the action,” that is referring to acting in

דתני רב יוסף (שמות יח, כ) והודעת להם זה בית חייהם את הדרך זו גמילות חסדים [ואשר] ילכו זה ביקור חולים בה זו קבורה ואת המעשה זה הדין אשר יעשו זו לפני משורת הדין...

<p>accordance with the letter of the law; “that they must perform,” that is referring to acting beyond the letter of the law...</p> <p>“That they must perform”; that is referring to acting beyond the letter of the law, as Rabbi Yoḥanan says: Jerusalem was destroyed only for the fact that they adjudicated cases on the basis of Torah law in the city. The Gemara asks: Rather, what else should they have done? Should they rather have adjudicated cases on the basis of arbitrary decisions [demagizeta]? Rather, say: That they established their rulings on the basis of Torah law and did not go beyond the letter of the law.</p>	<p>אשר יעשון זו לפנים משורת הדין דאמר ר' יוחנן לא הרבה ירושלים אלא על שדנו בה דין תורה אלא דיני דמגזיתא לדיינו אלא אימא שהעמידו דיניהם על דין תורה ולא עבדו לפנים משורת הדין:</p>
---	---

Pilegish bi-Givah: Abandoning Avraham

Binyamin & Sodom

Shoftim	Bereishit
וְהִתְמַהְמְהוּ עַד-נְטוֹת הַיּוֹם	וַיִּחְזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וּבְיַד-אִשְׁתּוֹ וּבְיַד שְׁתֵּי בָנָתָיו, בְּחֻמַּלַּת יְקוֹק עָלָיו וַיִּפְצַר-בָּם מְאֹד--וַיִּסְרוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ לֹא, כִּי בְרָחוּב נָלִין
וַיִּפְצַר-בוֹ וַיֹּשֶׁב בְּרָחוּב הָעִיר, וַאִין אִישׁ מֵאִסְף-אוֹתָם הִבִּיטָהּ, לָלוֹן... רַק בְּרָחוּב, אֶל-תָּלֵן	וְאֲנָשֵׁי הָעִיר אֲנָשֵׁי סֹדִם נָסְבוּ עַל-הַבֵּית, מִנְעַר וְעַד-זָקוֹן : כָּל-הָעָם, מִקְצָה.
וַיֹּאמְרוּ, אֶל-הָאִישׁ בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה לֵאמֹר, הוֹצֵא אֶת-הָאִישׁ אֲשֶׁר-בָּא אֵל-בַּיִתְךָ, וַנִּדְעֶנּוּ.	וַיִּקְרְאוּ אֶל-לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ, אֵיךְ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלַּיְלָה; הוֹצֵאֵם אֵלֵינוּ, וַנִּדְעָה אֹתָם.
וַיֹּצֵא אֵלֵיהֶם, הָאִישׁ בְּעַל הַבַּיִת, וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם, אֶל-אֲחֵי אֶל-תָּרְעוּ נָא	וַיֹּצֵא אֲלֵהֶם לוֹט, הַפְתָּחָה; וַהֲדַלְתָּ, סָגַר אַחֲרָיו. וַיֹּאמֶר : אֶל-נָא אֲחֵי, תָּרְעוּ.
הֲנֵה בְּתֵי הַבַּיִת וּפְלִגְשָׁהּ, אוֹצִיָּאה-נָא אוֹתָם וְעִנּוּ אוֹתָם, וְעִשׂוּ לָהֶם, הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם; וְלֹאִישׁ הִזָּה לֹא תַעֲשׂוּ, דָּבָר הַנְּבָלָה הַזֶּה.	הֲנֵה-נָא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת, אֲשֶׁר לֹא-נָדְעוּ אִישׁ--אוֹצִיָּאה-נָא אֹתָהֶן אֲלֵיכֶם, וְעִשׂוּ לָהֶן כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם; רַק לְאֲנָשִׁים הָאֵל, אֶל-תַּעֲשׂוּ דָבָר, כִּי-עַל-כֵּן בָּאוּ, בְּצַל קִרְיָתִי.

Ish Levi vs Avraham

Shoftim	Bereshit
וַנְעַרו עִמּוֹ, וַצְמַד הַמְרִים	וַיַּחֲבֹשׁ אֶת-חַמְרוֹ, וַיִּסַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וַיִּשְׁכֶם אֲבָרְהָם בַּבֶּקֶר
וַיְהִי-שָׁם, זְמַיִם אַרְבָּעָה חֳדָשִׁים. וַיִּקָּם אִישָׁה וַיִּלָּךְ אַחֲרֶיהָ... וַיְהִי בַיּוֹם הַרְבִּיעִי, וַיִּשְׁכְּמוּ בַּבֶּקֶר וַיִּקָּם לְלָכְתָּ... וַיִּשְׁכֶם בַּבֶּקֶר בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי, לְלָכְתָּ... וַיִּקָּם אֲדֹנֶיהָ בַּבֶּקֶר, וַיִּפְתַּח דַּלְתוֹת הַבַּיִת, וַיֹּצֵא, לְלָכְתָּ לְדַרְכּוֹ...	וַיִּלָּךְ-לָךְ, אֶל-אֶרֶץ הַמְרִיָּה; וַהֲעֵלְהוּ שָׁם, לְעֵלְהָ, עַל אַחַד הַהָרִים, אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים
הֵם עִם-זִבּוּס, וְהַיּוֹם רַד מְאֹד; וַיֹּאמֶר הַנְּעַר אֶל-אֲדֹנָיו, לָכֵה-נָא וְנִסּוּרָה אֶל-עִיר-הַזִּבּוּסִי הַזֹּאת--וְנָלִין בָּהּ. וַיֹּאמֶר לַנְּעָרוֹ, לָךְ וְנִקְרָבָה בְּאַחַד הַמְקוֹמוֹת	וַיִּסַּח בְּיָדוֹ, אֶת-הָאִשׁ וְאֶת-הַמַּאֲכָלָת; וַיִּלְכּוּ שְׁנֵיהֶם, וַחֲדָיו.
וַיִּשְׁבוּ, וַיֹּאכְלוּ שְׁנֵיהֶם חֲדָיו--וַיִּשְׁתּוּ	וַיִּסַּח בְּיָדוֹ, אֶת-הָאִשׁ וְאֶת-הַמַּאֲכָלָת; וַיִּלְכּוּ שְׁנֵיהֶם, וַחֲדָיו.

	ויאמר, אברהם, אלהים יראה-לו השׁה לעלה, בני; וילכו שניהם, יחדו.
וישא עיניו, וירא את-האיש הארם--ברחב העיר	וישא עיניו, וירא, והנה שלשה אנשים וישא אברהם את-עיניו וירא את-המקום--מרחק וישא אברהם את-עיניו, וירא והנה-איל
ויקח את-המאכלת ויחזק בפילגשו, וינתחה לעצמה	ויקח את-המאכלת, לשחט, את-בנו

Pilegish Bi-Givah and the Destruction of Shechem

Shoftim	Bereshit
ותזנה עליו, פילגשו, ותלך מאתו אל-בית אביה ויקם אישה וילך אחריה, לדבר על-לבה	ותצא דינה בת-לאה וידבר, על-לב הנער וישכב אתה, ויענה
הנה בתי הבתולה ופילגשהו, אוציאה-נא אותם וענו אותם, ועשו להם, הטוב בעיניכם	ויחר להם מאד: כי-נבלה עשה בישראל, לשכב את-בת-יעקב, וכו, לא יעשה.
אל-תעשו, את-הנבלה הזאת ולאיש הזה לא תעשו, דבר הנבלה הזאת ואחו בפילגשי, ואתנתחה, ואשלחה, בכל-שדה נחלת ישראל: כי עשו זמה ונבלה, בישראל. (כ:ו)	
ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי ישראל, ומאה לאלף ואלף לרבבה, לקחת צדה, לעם--לעשות, לבואם לגבע בנימן, בכל-הנבלה, אשר עשה בישראל. (כ:י)	
ויאמרו, ירשת פליטה לבנימן; ולא-ימחה שבט, מישראל. (כא:יז)	

4. שופטים פרק ה

- 33 And it came to pass, as soon as Gideon was dead, that the children of Israel again went astray after the Baalim, and made Baal-berith their god.
- לג ויהי, כִּאֲשֶׁר מֵת גִּדְעוֹן, וַיִּשְׁוּבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי הַבְּעָלִים; וַיַּשְׁיִמוּ לָהֶם בְּעַל בְּרִית, לְאֱלֹהִים.
- 34 And the children of Israel remembered not the LORD their God, who had delivered them out of the hand of all their enemies on every side;
- לד ולא זכרו בני ישראל, את-יהוה אלהיהם, המציל אותם מיד כל-איביהם, מסביב.
- 35 neither showed they kindness to the house of Jerubbaal, namely Gideon, according to all the goodness which he had shown unto Israel.
- לה ולא-עשו חסד, עם-בית ירבעל גדעון: ככל-הטובה--אשר עשה, עם-ישראל.

5. שופטים פרק א

- 22 And the house of Joseph, they also went up against Beth-el; and the LORD was with them.
- כב ויעלו בית-יוסף גם-הם, בית-אל; ויהוה, עמם.
- 23 And the house of Joseph sent to spy out Beth-el--now the name of the city beforetime was Luz.
- כג ויתירו בית-יוסף, בבית-אל; ושם-העיר לפנים, לוז.
- 24 And the watchers saw a man come forth out of the city, and they said unto him: 'Show us, we pray thee, the entrance into the city, and we will deal kindly with thee.'
- כד ויראו, השמררים, איש, יוצא מן-העיר; ויאמרו לו, הראנו נא את-מבוא העיר, ועשינו עמך, חסד.

25 And he showed them the entrance into the city, and they smote the city with the edge of the sword; but they let the man go and all his family.

כה וַיִּרְאֵם אֶת-מְבוֹא הָעִיר, וַיַּכּוּ אֶת-הָעִיר לְפִי-חֶרֶב; וְאֶת-הָאִישׁ וְאֶת-כָּל-מִשְׁפַּחְתּוֹ, שָׁלַח.

26 And the man went into the land of the Hittites, and built a city, and called the name thereof Luz, which is the name thereof unto this day.

כו וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ, אַרְצֵי הַחִתִּים; וַיִּבְנוּ עִיר, וַיִּקְרָא שְׁמָהּ לּוֹז--הִוא שְׁמָהּ, עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

6. יהושע פרק ו

23 And the young men the spies went in, and brought out Rahab, and her father, and her mother, and her brethren, and all that she had, all her kindred also they brought out; and they set them without the camp of Israel.

כג וַיָּבֹאוּ הַנְּעָרִים הַמְרַגְלִים, וַיֹּצִיאוּ אֶת-רַחֵב וְאֶת-אָבִיהָ וְאֶת-אִמָּהּ וְאֶת-אֶחָיהָ וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לָהּ, וְאֶת-כָּל-מִשְׁפַּחֹתֶיהָ, הוֹצִיאוּ; וַיַּנִּיחוּם--מִחוּץ, לַמַּחֲנֶה יִשְׂרָאֵל.

24 And they burnt the city with fire, and all that was therein; only the silver, and the gold, and the vessels of brass and of iron, they put into the treasury of the house of the LORD.

כד וְהָעִיר שָׂרְפוּ בָאֵשׁ, וְכָל-אֲשֶׁר-בָּהּ: רַק הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב, וְכָלֵי הַחַיָּשׁוֹת וְהַבְּרָזֶל--נִתְּנוּ, אוֹצַר בַּיִת-יְהוָה.

25 But Rahab the harlot, and her father's household, and all that she had, did Joshua save alive; and she dwelt in the midst of Israel, unto this day; because she hid the messengers, whom Joshua sent to spy out Jericho. {P}

כה וְאֶת-רַחֵב הַזֹּנֶה וְאֶת-בֵּית אָבִיהָ וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לָהּ, הִחָיָה יְהוֹשֻׁעַ, וַתֵּשֶׁב בְּקִרְבַּי יִשְׂרָאֵל, עַד הַיּוֹם הַזֶּה: כִּי הִחְבְּיָאָה אֶת-הַמְּלַאכִים, אֲשֶׁר-שָׁלַח יְהוֹשֻׁעַ לְרַגֵּל אֶת-יְרִיחוֹ. {פ}

7. שופטים פרק א

1 And it came to pass after the death of Joshua, that the children of Israel asked the LORD, saying: 'Who shall go up for us first against the Canaanites, to fight against them?'

א וַיְהִי, אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹשֻׁעַ, וַיִּשְׁאַלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, בֵּיהוָה לֵאמֹר: מִי יַעֲלֶה-לָנוּ אֶל-הַכְּנַעֲנִי בַתְּחִלָּה, לְהִלָּחֵם בּוֹ.

2 And LORD said: 'Judah shall go up; behold, I have delivered the land into his hand.'

ב וַיֹּאמֶר יְהוָה, יְהוּדָה יַעֲלֶה: הִנֵּה נָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ, בְּיָדוֹ.

3 And Judah said unto Simeon his brother: 'Come up with me into my lot, that we may fight against the Canaanites; and I likewise will go with thee into thy lot.' So Simeon went with him.

ג וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְשִׁמְעוֹן אָחִיו עֲלֵה אִתִּי בְּגִרְלִי, וְנִלְחַמְהָ בְּכַנְעֲנִי, וְהִלַּכְתִּי גַם-אִנִּי אִתְּךָ, בְּגוֹרְלְךָ; וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ, שִׁמְעוֹן.

8. שופטים פרק כא

18 And the children of Israel arose, and went up to Beth-el, and asked counsel of God; and they said: 'Who shall go up for us first to battle against the children of Benjamin?' And the LORD said: 'Judah first.'

יח וַיִּקְמוּ וַיַּעֲלוּ בֵּית-אֵל, וַיִּשְׁאַלוּ בְּאֱלֹהִים, וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, מִי יַעֲלֶה-לָנוּ בַתְּחִלָּה לְמִלְחָמָה עִם-בְּנֵי בִנְיָמִן; וַיֹּאמֶר יְהוָה, יְהוּדָה בַתְּחִלָּה.

19 And the children of Israel rose up in the morning, and encamped against Gibeah.

יט וַיִּקְמוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל, בַּבֹּקֶר; וַיַּחֲנוּ, עַל-הַגְּבֵעָה.

20 And the men of Israel went out to battle against Benjamin; and the men of Israel set the battle in array against them at Gibeah.

כ וַיֵּצֵא אִישׁ יִשְׂרָאֵל, לְמִלְחָמָה עִם-בְּנֵימִן; וַיַּעֲרְכוּ אִתָּם אִישׁ-יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה, אֶל-הַגְּבֵעָה.

<p>א וַיְהִי, בַיָּמֵי שֹׁפֵט הַשְּׁפֹטִים, וַיְהִי רָעָב, בְּאֶרֶץ; וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה, לְגֹר בְּשָׂדֵי מוֹאָב--הוּא וְאִשְׁתּוֹ, וּשְׁנֵי בָנָיו.</p>	<p>1 And it came to pass in the days when the judges judged, that there was a famine in the land. And a certain man of Beth-lehem in Judah went to sojourn in the field of Moab, he, and his wife, and his two sons.</p>
<p>ב וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִמֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נְעֹמִי וְשֵׁם שְׁנֵי-בָנָיו מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן, אֶפְרַתִּים-- מִבֵּית לָחֶם, יְהוּדָה; וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי-מוֹאָב, וַיְהִי-שָׁם.</p>	<p>2 And the name of the man was Elimelech, and the name of his wife Naomi, and the name of his two sons Mahlon and Chilion, Ephrathites of Beth-lehem in Judah. And they came into the field of Moab, and continued there.</p>
<p>ג וַיָּמָת אֱלִמֶלֶךְ, אִישׁ נְעֹמִי; וַתִּשָּׂאֵר הִיא, וּשְׁנֵי בָנֶיהָ.</p>	<p>3 And Elimelech Naomi's husband died; and she was left, and her two sons.</p>
<p>ד וַיִּשְׂאוּ לָהֶם, נָשִׁים מֵאֲבוֹת--שֵׁם הָאִחָת עֹרְפָה, וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רוּת; וַיֵּשְׁבוּ שָׁם, כְּעֶשְׂרֵי שָׁנִים.</p>	<p>4 And they took them wives of the women of Moab: the name of the one was Orpah, and the name of the other Ruth; and they dwelt there about ten years.</p>
<p>ה וַיָּמָתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם, מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן; וַתִּשָּׂאֵר, הָאִשָּׁה, מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ, וּמֵאִישָׁהּ.</p>	<p>5 And Mahlon and Chilion died both of them; and the woman was left of her two children and of her husband.</p>

וילך איש – עשיר גדול היה ופרנס הדור, ויאל מארץ ישראל לחוה לארץ מפני צרות עין, שהיתה עינו צרה צעניים הבאים לדוחקו, לכך נענש.

<p>ג וַיֹּאמֶר, לְגֹאֵל, חֲלֶקֶת הַשְּׂדֵה, אֲשֶׁר לְאֶחָיו לְאֱלִמֶלֶךְ: מִכְּרָה נְעֹמִי, הַשְּׂבָב מִשְּׂדֵה מוֹאָב.</p>	<p>3 And he said unto the near kinsman: 'Naomi, that is come back out of the field of Moab, selleth the parcel of land, which was our brother Elimelech's;</p>
<p>ד וַאֲנִי אֲמַרְתִּי אֲגַלָּה אֲזַנְדָּה לְאֹמֶר, קָנָה נֶגֶד הַיֹּשְׁבִים וְנֶגְדִי עִמִּי--אִם-תִּגְאָל גְּאָל, וְאִם-לֹא יִגְאָל הַגִּידָה לִּי וְאֲדַע (וְאֲדַעַה) כִּי אֵין זֹולָתְךָ לְגֹאֵל וְאֲנִי אֲחֲרֶיךָ; וַיֹּאמֶר, אֲנִכִּי אֲגַאֵל.</p>	<p>4 and I thought to disclose it unto thee, saying: Buy it before them that sit here, and before the elders of my people. If thou wilt redeem it, redeem it; but if it will not be redeemed, then tell me, that I may know; for there is none to redeem it beside thee; and I am after thee.' And he said: 'I will redeem it.'</p>
<p>ה וַיֹּאמֶר בְּעֹז, בְּיוֹם-קִנּוּתְךָ הַשְּׂדֵה מִיַּד נְעֹמִי; וּמֵאֵת רוּת הַמוֹאֲבִיָּה אִשְׁת-הַמֵּת, קִנִּיתִי (קִנִּית)--לְהַקִּים שָׁם-הַמֵּת, עַל-נַחְלָתוֹ.</p>	<p>5 Then said Boaz: 'What day thou buyest the field of the hand of Naomi--hast thou also bought of Ruth the Moabitess, the wife of the dead, to raise up the name of the dead upon his inheritance?'</p>
<p>ו וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל, לֹא אוּכַל לְגֹאֵל-- (לְגֹאֵל)-- לִי--פֶן-אֲשַׁחֵת, אֶת-נַחְלָתִי; גְּאָל-לְךָ אֶתְּךָ אֶת-גְּאֻלָּתִי, כִּי לֹא-אוּכַל לְגֹאֵל.</p>	<p>6 And the near kinsman said: 'I cannot redeem it for myself, lest I mar mine own inheritance; take thou my right of redemption on thee; for I cannot redeem it.'--</p>

פן אשחית – לתת פגם בזרעי, שנאמר: לא יבא עמוני ומואבי (דברים כ"ג:ד'), וטעה צעמוני ולא עמונית.

ה ויאמר בעוז לנערו, הנצב על-
 הקוצרים: למי, הנערה הזאת. **5** Then said Boaz unto his servant that was set over the
 reapers: 'Whose damsel is this?'

ו ויען, הנער הנצב על-הקוצרים--
 ויאמר: נערה מואבית היא, השבה עם-
 נעמי משדי מואב. **6** And the servant that was set over the reapers answered
 and said: 'It is a Moabitish damsel that came back with
 Naomi out of the field of Moab;

ז ותאמר, אלקטה-נא ואספתי בעמרים,
 אחרי, הקוצרים; ותבוא ותעמוד, מאז
 הבקר ועד-עתה--זה שבתה הבית, מעט. **7** and she said: Let me glean, I pray you, and gather after
 the reapers among the sheaves; so she came, and hath
 continued even from the morning until now, save that she
 tarried a little in the house.'

ח ויאמר בעוז אל-רות הלוא שמעת בתי,
 אל-תלכי ללקט בשדה אחר, וגם לא
 תעבורי, מזה; וכה תדבקין, עם-נערתי. **8** Then said Boaz unto Ruth: 'Hearest thou not, my
 daughter? Go not to glean in another field, neither pass from
 hence, but abide here fast by my maidens.

ט עיניך בשדה אשר-קצרו, והלכת
 אחריהן--הלוא צויתי את-הנערים,
 לבלתי נגעך; וצמת, והלכת אל-הכלים,
 ושתי, מאשר ישאבון הנערים. **9** Let thine eyes be on the field that they do reap, and go
 thou after them; have I not charged the young men that they
 shall not touch thee? and when thou art athirst, go unto the
 vessels, and drink of that which the young men have
 drawn.'

ז ותצא, מן-המקום אשר היתה-שמה,
 ושתי כלותיה, עמה; ותלכנה בדרך, לשוב
 אל-ארץ יהודה. **7** And she went forth out of the place where she was, and
 her two daughters-in-law with her; and they went on the
 way to return unto the land of Judah.

ח ותאמר נעמי, לשתי כלתיה, לכנה
 שבנה, אשה לבית אמה; יעשה (נעש)
 יהוה עמכם חסד, כאשר עשיתם עם-
 המתים ועמדי. **8** And Naomi said unto her two daughters-in-law: 'Go,
 return each of you to her mother's house; the LORD deal
 kindly with you, as ye have dealt with the dead, and with
 me.

ט יתן יהוה, לכם, ומצאון מנוחה, אשה
 בית אישה; ותשק להן, ותשאנה קולן
 ותבכנה. **9** The LORD grant you that ye may find rest, each of you in
 the house of her husband.' Then she kissed them; and they
 lifted up their voice, and wept.

י ותאמרנה-לה: כי-אתך נשוב, לעמד. **10** And they said unto her: 'Nay, but we will return with
 thee unto thy people.'

יא ותאמר נעמי שבנה בנתי, למה תלכנה
 עמי: העוד-לי בנים במעי, והיו לכם
 לאנשים. **11** And Naomi said: 'Turn back, my daughters; why will ye
 go with me? have I yet sons in my womb, that they may be
 your husbands?

יב שבנה בנתי לכן, כי זקנתי מהיות
 לאיש: כי אמרתי, יש-לי תקווה--גם
 הייתי הלילה לאיש, וגם ילדתי בנים. **12** Turn back, my daughters, go your way; for I am too old
 to have a husband. If I should say: I have hope, should I
 even have an husband to-night, and also bear sons;

יג הלהן תשבנה, עד אשר יגדלו, הלהן
 תעגנה, לבלתי היות לאיש; אל בנתי, כי-
 מר-לי מאד מכם--כי-נצאה בי, יד-יהוה. **13** would ye tarry for them till they were grown? would ye
 shut yourselves off for them and have no husbands? nay, my
 daughters; for it grieveth me much for your sakes, for the
 hand of the LORD is gone forth against me.'

יד ותשנה קולן, ותבכנה עוד; ותשק
 ערפה לחמותה, ורות דבקה בה. **14** And they lifted up their voice, and wept again; and
 Orpah kissed her mother-in-law; but Ruth cleaved unto her.

טו ותאמר, הנה שבה במתד, אל-עמה,
 ואל-אלהיה; שובי, אחרי יבמתד. **15** And she said: 'Behold, thy sister-in-law is gone back
 unto her people, and unto her god; return thou after thy
 sister-in-law.'

10. סוטה מב:

It says: **“And they fell into the hands of David and his servants.”** Why? It is because of the acts of their forebears, as it is written: **“And Orpah kissed her mother-in-law, and Ruth cleaved to her”** (Ruth 1:14). **Rabbi Yitzhak says: The Holy One, Blessed be He, said: The children of the one who kissed, referring to the four giants descended from Orpah, will come and fall into the hand of the children of the one who cleaved, referring to David, who was descended from Ruth. Rava taught: As a reward for the four tears that Orpah shed in sadness over her mother-in-law, she merited four mighty warriors descended from her, as it is stated: “And they lifted up their voice and wept again”** (Ruth 1:14).

וַיִּפְּלוּ בְיַד דָּוִד וּבְיַד עֲבָדָיו דְּבָתֵיב וַתִּשַׁק עֵרְפָּה
לְחִמּוֹתֶיהָ וְרוּת דָּבְקָה בָּהּ אָמַר רַבִּי יִצְחָק אָמַר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יָבֹאוּ בְנֵי הַגִּישׁוּקָה וַיִּפְּלוּ בְיַד
בְּנֵי הַדְּבוּקָה דִּירֵשׁ רַבָּא בְּשִׁכְרָא אַרְבַּע דְּמַעוֹת
שְׁהוּרִידָה עֵרְפָּה עַל חִמּוֹתֶיהָ זָכְתָה וַיֵּצְאוּ מִמֶּנָּה
אַרְבַּעַה גְּבוּרִים שְׁנֵיאָמַר וַתִּשְׁנֶה קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה עוֹד

11. מלבי"ם

ותשק ערפה – נשיקה של פרישות כי היא לא כוונה רק אל המועיל, ורות שכונתה ה' מפני הטוב דבקה בה.

12. ספורנו

אל עמה ואל אלהיה. שלא היתה באה אלא בתקות השיג טוב חיי שעה בגללי: שובי אחרי יבמתך. אל עמך, לא אל אלוהיך כמוה: